

Bir Öğretmen Arif Olursa

Fareddinin Sefa ile Citcirdin evinin önünde oturuyoruz. Sonra laf okuldan açıldı. Sefa bana, Erim senin yaşın geldi. Sen bu sene niye okula başlamıyor musun dedi. Ben şaşırımdım ve aradan biraz zaman geçince heyecanlandım. Ama nasıl olacak, dedim. Anam bu işe ne derdi. Hem anamın beni okula yazdırmak için zamanı yoktu. Nerde iş görüyordu kim bilir. Sefa, anana ne gerek var. Git kendin okula yazıl dedi. Bunu biraz düşündüm. Eve gitdim orda da düşündüm. Aklıma iyice yer etmişti. Heycan basmıştı beni. Gece yatarken bunu düşünmüştüm. Ve sabah kalktım ve kimseye söylemeden doğru okula yazılmaya gitdim.

Arık okullu olmuşdum. Okul güzeldi. Ama daha tanımadığım birçok çocuk vardı. Sınıf kalabalıktı ve biraz çekiniyordum. Sınıf da öğretmenimizin ismi Arif di. İnce, zarif bir öğretmendi. Ve öğrencilere de bir o kadar anlayış ve sevgi dolu davranıyordu.

Sınıfı doldurmuşduk ve her kes daha yeni başlamıştı okul hayatına. Heycanlıydık. Arif öğretmen bizleri kaynaştırmaya çalışıyordu. Sonra, çocuklar şimdi hep beraber şarkı söyleyeceğiz, dedi. Ve sırayla her kes bir şarkı söylemeye başladı. Gidişat iyiydi.

Ama sonra yavaş yavaş sıranın bana doğru geldiğini gördüm. Aman Allahım, ben nasıl şarkı söyleyecektim. Pek benim işim değildi. Aslında belki söyleye bilirdim ama daha sınıf da yeniydim. Nasıl o çekingenliği kırıp da şarkı söyleyeceğim.

Sıra iyice bana yaklaşıyordu. Ben daralıyordum. Keşke sıra bana gelmeden okul zamanı falan bitse diye düşünüyordum içimden. Veya en azından zil çalsa. Ne o, Ne o.

Olacak olmuşdu. Sıra bana geldi. Ve Arif öğretmen bana hadi bakalım birde sen şarkı söyle, dedi. Ben, ben şarkı bilmem, dedim.

Arif öğretmen, olur mu canım, her kes şarkı bilir, dedi.

Ben, ben bilmem.

Sonra Arif öğretmen, hadi canım dedi.

Ben, yok.

Arif öğretmen durumu anlamıştı.

Bana, o zaman çık git ve kömürlük den en kalın odunu bana getir, dedi.

Sınıfdan çıktım. Kömürlüğe vardım ve odunlar arasından en kalınını seçtim. Sınıfa geldim.

Arif öğretmen, getir ve o odunu bana ver, dedi. Götürdüm odunu Arif öğretmene verdim.

Aç elini, dedi.

Elimi açtım.

Sonra bana bakdı ve şöyle bir güldü. Ve geç otur yerine dedi.

Ben de geçdim yerime oturdum. Napım.

Erim Solmaz